

[Karlskov Jensen.]

gang har oplevet her, nemlig at hr. Lowzow har vendt sig imod arealafgifterne. Jeg vil gerne stille det direkte spørgsmål til hr. Lowzow, hvordan han stiller sig til det.

I øvrigt vil jeg gerne spørge landbrugsministeren, hvad der skal ske efter 1978, for det fremgår jo af lovforslaget, at det kun dækker årstallet 1978. Skal vi så vende tilbage til de 100 pct. opkrævning på de animalske afgifter? Hvad bliver amtsgrundskylden til den tid? Bliver den 13, eller bliver den et andet tal?

Venstre har principielt ønsket, og det sagde vi under valgkampen, at amtsgrundskylden ikke skulle udskrives med større beløb i kroner og øre i 1978 på basis af den nye vurdering. Det er jo altså ikke imødekommet med dette lovforslag, men da vi forstår, at forslaget under alle omstændigheder bliver gennemført, og at der ikke er nogen mulighed for at ændre i det, vil vi under disse omstændigheder nok tage positivt på det.

Lowzow (KF):

Til den foregående taler skal jeg sige, at det glæder mig, at venstre vil tage positivt på dette forslag; at vi så desværre ikke har kunnet gennemføre hele vores egen politik, men har måttet komme ned på venstres niveau i et enkelt spørgsmål, skyldes vælgernes dom, som har medført, at der ikke er stemmer nok til at komme igennem med, hvad man vil.

Men for at begynde med det konkrete i dette spørgsmål skal jeg sige, at vi selvfølgelig ser positivt på denne lovgivning og vil arbejde for dens gennemførelse. Men vi finder ikke, det er nogen ideel løsning. Vi har forhandlet os frem til det, vi kunne opnå i en politisk situation, men uden at gøre hr. Karlskov Jensen til talsmand for landboforeningerne – han har dog i hvert tilfælde en stærk tilknytning til det, der bliver fremført, og vi skal jo behandle et forslag bagefter også – må jeg sige, at det for en stor del er landboforeningernes skyld, at man har fået denne vending af tilbagebetalingen, da der er blevet talt for det derfra i så lang tid, at man, om jeg så må sige, hang på denne løsning.

Vi skal nu øjensynlig, hver gang der er et landbrugsspørgsmål, arbejde på baggrund af den betænkning, der er kommet, og det vil sige, vi får landbrugsdiskussionen hugget noget

i stykker, og at vi kommer til at gentage os selv: om få minutter kommer vi måske til at sige meget igen af dette.

Men jeg kan følge hr. Karlskov Jensen i, at det her ikke er nogen foræring til landbruget i den forstand, for det, der er sket, er bare, at der ikke er sket en så stor stigning, som andre kunne have fundet på at lægge på landbruget. Det er altså kun en begrænsning af en stigning, som man kunne have gennemført.

Det sørgelige ved det hele er, at man bliver ved med at tro, at det er løsningen for landbruget. Hvorfor skal man have så mange tilskud til landbruget, når der er masser af afgifter at fjerne først? Det ville være det reelle, det rigtigste og den største hjælp for landbruget, hvis man begyndte på denne måde, og det ville i øvrigt også være en måde at begrænse administrationen på.

Lad os se på denne sag, som jeg må se på med en vis grad af beklagelse, men som jeg dog mener er en fordel for landbruget i forhold til, at vi ikke har opnået det. Hvad er det, vi har fået denne gang? Et typisk billede på, hvad der foregår her i folketinget. Vi har fået en støtteordning igen, siges der, og det skal landbruget være taknemlig for. Men hvad er der kommet samtidig? 100 mill. kr. i pantebrevsafgifter og elafgifter. Altså, man giver med den ene hånd og tager med den anden, og det burde de, der har talt så meget for denne form for ordning, tænke på. Det havde været meget mere regulært, om vi simpelt hen havde begrænset afgifterne og ladet pengene blive ude i landbruget, så erhvervet selv havde kunnet styre sin økonomi.

Det er noget farligt, man kommer ind på med at fremme produktionsændringer, som ikke har rod i afsætningen. Hvis vi i lovgivningen og i hele arbejdet herindefra kører efter denne politik, risikerer vi at stå med et landbrug, som er opbygget på afgiftspolitikken, på støttepolitikken, og ikke på det, som kan sælges ude omkring. Vi subsidierer produktionen af produkter med en dårlig rentabilitet og fremmer en forskydning fra produktion af højt betalte produkter til mere urentable, og vi fjerner altså reelt muligheden for, at den optimale landbrugsproduktion kommer frem, den, som vi i virkeligheden ønsker.

Det er meget spekulativt, men desværre er vi jo, som vi har omtalt under et lovforslag vedrørende fiskeriet tidligere i dag, i en situation,